

Motion till riksdagen 2021/22:3990

av **Kristina Axén Olin m.fl. (M)**

Stärkande av gymnasieskolan

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tydliggöra kunskapskraven på gymnasiet och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa tydligare och mätbara kunskapsunderlag och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa centralt rättade nationella prov för gymnasiet och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda införandet av examensprov på gymnasiet och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda undervisningstiden på gymnasiet och tillkännager detta för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utreda ett införande av ett gemensamt basår i gymnasiet och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att gymnasieskolans yrkesprogram ska ge särskild behörighet till högskolan som standard men att denna ska kunna väljas bort och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att försöksverksamheten med spetsutbildning som möjliggör för högpresterande gymnasieelever att läsa högskolekurser ska permanentas och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att alla gymnasieskolor ska ha forsknings- och evidensbaserade program mot kränkningar och trakasserier och tillkännager detta för regeringen.
10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att skärpa skollagen i syfte att underlätta för rektorer att flytta elever som hotar eller mobbar andra elever och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att kompetensutvecklingssatsningar i fråga om kränkande behandling, hot och våld bör genomföras och tillkännager detta för regeringen.

12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att i skollagen tydliggöra även elevernas ansvar för arbetsmiljön i gymnasieskolan och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om omdömen i ordning och reda som en skriftlig kommentar och bilaga till terminsbetygen i gymnasieskolan och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över de delar av skollagen som rör trygghet och studiero i syfte att tydliggöra och stärka lärares rätt att ingripa och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att Brå bör ges i uppdrag att genomföra en fördjupad kartläggning av brottsligheten i gymnasieskolorna och tillkännager detta för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att regeringen bör tillsätta en utredning i syfte att säkerställa en effektivare och mer rättssäker hantering av anmälningar och tillkännager detta för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om lärares och skolledares anmälningsskyldighet vid kränkningar och tillkännager detta för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att stärka rektorns befogenheter att stänga av elever från gymnasieskolan och tillkännager detta för regeringen.
19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om tydligare riktlinjer för Skolinspektionens regelbundna granskningar av gymnasieskolor och tillkännager detta för regeringen.
20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om färre antal riktade statsbidrag till förmån för generella bidrag och tillkännager detta för regeringen.
21. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om en förstärkt ägarprövning, tillsyn och kontroll för att stoppa gymnasieskolor som främjar religiös och politisk extremism och tillkännager detta för regeringen.
22. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att gymnasieskolans matchningsuppdrag bör stärkas och tillkännager detta för regeringen.
23. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att en nationell digital SYV-plattform bör tas fram och tillkännager detta för regeringen.
24. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att nationella branschgymnasieskolor bör startas och tillkännager detta för regeringen.
25. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förbättra dimensioneringen av platserna på gymnasieskolan och tillkännager detta för regeringen.
26. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa obligatorisk samhällsorientering för nyanlända elever genom att alla gymnasieskolor ges i uppdrag att genomföra en kortare samhällsorientering – anpassad till elevens ålder – och tillkännager detta för regeringen.
27. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över skolans jämställdhetsuppdrag, skärpa skollagen för att kunna förbjuda könsuppdelade klasser och förbättra utbildningen i sex och samlevnad och tillkännager detta för regeringen.
28. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tydliggöra skollagen om att undervisning som huvudregel inte ska vara könsuppdelad och tillkännager detta för regeringen.

29. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att låta gymnasiearbetet betygsättas enligt samma skala som övriga ämnen och tillkännager detta för regeringen.
30. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att alla skolor bör kunna erbjuda sina elever utbildning i företagande och företagares villkor och tillkännager detta för regeringen.
31. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa obligatorisk totalförsvarsutbildning i gymnasieskolan och tillkännager detta för regeringen.
32. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att se över hur alla skolors förebyggande arbete mot den psykiska ohälsan kan stärkas och utgå från beprövade och vetenskapliga metoder och tillkännager detta för regeringen.
33. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att tydliggöra huvudmannaskapet och ansvaret för elevhälsan och tillkännager detta för regeringen.
34. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att uppdatera dagens lärarutbildning för att säkerställa att blivande gymnasielärare behärskar digitala läromedel och kan integrera dem i undervisningen och tillkännager detta för regeringen.
35. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att göra en översikt av den digitala infrastrukturen på landets gymnasieskolor och tillkännager detta för regeringen.
36. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att genomföra den nationella handlingsplanen för digitalisering av skolväsendet och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Skolan ska ge alla unga möjligheter att forma sin egen framtid. Det finns förmodligen ingen annan faktor som kan förändra ett livsöde som en framgångsrik skolgång. Den öppnar fler dörrar till ett tryggare arbetsliv. På samma gång stänger den dörren till utanförskap. Därför ska skolan vara den självklara platsen för klassresor.

Gymnasieskolan står för en viktig del av den nationella kompetensförsörjningen. Samtidigt visar statistik från Skolverket att 16 416 elever, motsvarande 14,4 procent av eleverna som gick ut årskurs 9 våren 2020, inte blev behöriga till gymnasieskolan. Var tredje elev på gymnasiet klarar inte gymnasieexamen efter 3 år. Det är inte sänkta krav som stärker den svenska gymnasieskolan, tvärtom. Svensk skola behöver nya kunskapsreformer. I den senaste Pisamätningen nådde elever med utländsk bakgrund lägre resultat i läsförståelse jämfört med elever med inhemsk bakgrund, med den största uppmätta skillnaden i hela OECD. Utrikes födda och personer utan gymnasieutbildning har särskilt svårt att få ett första jobb, vilket i många fall leder till ett långvarigt bidragsberoende. Gymnasieskolan lider av matchningsproblem, med allt färre som väljer yrkesprogram, trots att yrkes elever är mycket efterfrågade på arbetsmarknaden. Därför krävs utökade insatser för att underlätta ungdomars övergång till arbetsmarknaden och stärka gymnasieskolans bidrag till kompetensförsörjningen, främst inom områden där det råder brist på utbildad arbetskraft.

Kvalitetssäkra kunskapsnivån i gymnasieskolan

En stor brist i det svenska utbildningssystemet är att det inte går att mäta hur väl våra skolor lyckas med sitt huvuduppdrag: att rusta alla elever med goda kunskaper. De två huvudsakliga nationella verktygen för att mäta detta är de nationella proven och slutbetygen. Men som mätverktyg och underlag att fatta skolpolitiska beslut utifrån fungerar de inte. Detta eftersom elevernas betyg inte är förankrade i deras resultat på de nationella proven. Hur denna relation mellan betyg och provresultat ska se ut och fungera har varit otydligt under en lång tid. Att det inte finns något nationellt underlag som visar hur svensk skola presterar är ett allvarligt systemfel.

Dagens kunskapsunderlag, betygsutvecklingen och resultaten vid de nationella proven, ger en sporadisk och bristfällig bild av kunskapsläget i svensk skola. Sedan Sverige avskaffade studentexamen saknas idag helt möjlighet till centrala uppföljningar av de faktiska kunskapsresultaten. Det är därmed i realiteten ytterst svårt att besvara frågan både hur enskilda elever, lärare, skolenheter och generationer presterar kunskapsmässigt.

Det är därför också näst intill omöjligt att utvärdera reformer, läroplaner och andra förändringar eftersom det enda standardiserade underlaget som finns tillgängligt för jämförelse är betyg, som sätts subjektivt av enskilda lärare.

Vid sidan av att elevernas betyg inte är förankrade i resultaten på de nationella proven är proven heller inte konstruerade för att kunna jämföra kunskapsutvecklingen över tid. Ett annat omfattande problem med dagens nationella prov, som rättas av elevernas lärare, är en bristande tillförlitlighet i bedömningarna. De nationella proven är också utsatta för ett omfattande fusk.

Så som dagens nationella prov är konstruerade och fungerar ger de ett undermåligt underlag för att utvärdera hur svensk skola presterar och våra elevers kunskapsutveckling ser ut. Att det saknas ett sådant kvalitetssäkrat underlag att fatta beslut om, och genomföra utbildningsreformer utifrån, är ett allvarligt systemfel i det svenska utbildningsväsendet.

Bland annat av ovanstående anledningar står Moderaterna bakom den skärpning som från och med 1 juli 2018 säger att de nationella proven särskilt ska beaktas vid betygssättning. Samtidigt kan vi konstatera att det med dagens ordning – där proven rättas lokalt och av sina egna lärare – inte tillför någon tillförlitlighet i betygssättningen.

Skärpningen kommer med andra ord inte att räcka för att säkerställa tillförlitliga betyg. Moderaterna föreslår därför fem förslag för att öka kunskapen om elevernas kunskaper och som också kommer att motverka betygsinflation och glädjebetyg.

Centralt rättade nationella prov

Moderaterna vill införa centrala prov där de nationella proven blir jämförbara över tid och följer läroplanernas mål och genomförs i olika årskurser. Proven bör genomföras digitalt och rättas och bedömas externt av Skolverket eller annan lämplig skolmyndighet. Samtidigt bör också en översyn göras för att säkerställa att elever med särskilda behov, såsom synskada eller dyslexi, får det stöd de har rätt till.

Utred studentexamen

Som en del av utformningen av de centrala proven vill Moderaterna se över behovet av en standardiserad studentexamen. Sverige är i en internationell kontext relativt ensamt om att i slutet av gymnasieskolan inte ha examensprov som endera sammanvägs med betygen eller redovisas separat. Grannländerna Norge, Danmark och Finland har till skillnad från Sverige examensprov i slutet av gymnasieskolan, och i alla länder bedöms proven helt eller delvis externt. Betygsutredningen slår i sitt betänkande ”Bygga, bedöma, betygssätta” (SOU 2020:43) fast att de ser flera fördelar med införande av examensprov på gymnasiet, dels för att betygsinflation motverkas och dels för att eleverna hamnar under mindre press: ”Ett system där man i gymnasieskolan redovisar betyg och provresultat separat kan leda till ökad likvärdighet eftersom det blir ett system med två mätpunkter. Med två mätpunkter, betyg och examensprov, ökar elevers möjlighet att visa sina kunskaper och det sänker trycket på lärarna att sätta omotiverat höga betyg. Eleverna har även två möjligheter att få sina kunskaper bedömda i stället för endast en, vilket kan innebära minskad press och en ytterligare chans att lyckas. Med en gymnasieexamen som skulle utgöras av examensprov tillsammans med betyg kan betygens roll i gymnasieskolan avdramatiseras. Dessutom är Sverige relativt ensamt internationellt om att förlita sig på enbart betyg i gymnasieexamen.” Utredningen lämnar däremot inget färdigt förslag på hur examensprov ska kunna införas på gymnasiet. Moderaterna anser därför att det bör tillsättas en utredning som får i uppdrag att föreslå hur examensprov i gymnasieskolan kan införas.

Tydligare kunskapskrav på gymnasiet

Kurs- och läroplanerna uppfattas av lärare och elever vara otydliga. De fokuserar på en avancerad analytisk förmåga utan att eleverna har den grundläggande faktakunskap som krävs för att resonera, jämföra, värdera och dra slutsatser.

Denna tendens bekräftas också av en studie vid Linnéuniversitetet som visar att många professorer tror att kunskapskraven från grundskolan är från universitetsnivå. Studien, och den efterföljande diskussionen om de otydliga kunskapskraven, fick Skolverket att reagera med en översyn av läro- och kursplanerna. Detta välkomnar Moderaterna och det är av största vikt att nya prov och kurs- och läroplaner, och då särskilt kunskapsmålen, kommer på plats och är tydligt formulerade och väl anpassade till elevernas förväntade förmåga och kunskaper i de olika ämnena och de olika årskurserna.

Undervisningstiden på gymnasiet

Gymnasieutredningen konstaterar att antalet undervisningstimmar är lågt, och många elever vittnar om många håltimmar och många lärarlösa lektioner. Lärarnas Riksförbund konstaterar att undervisningstiden för deras lärare kan variera med upp till 30 procent mellan skolor för samma kursinnehåll. Typvärdet motsvarar 86 timmar per hundra poängskurs, vilket motsvarar en undervisningstid på under 20 timmar undervisning per skolvecka. Detta ligger i linje med den garanterade undervisningstiden som motsvarar 2 180 timmar för de högskoleförberedande programmen och 2 430 timmar för yrkesprogrammen. Sverige kan inte förvänta sig att nå högre resultat utan att öka

antalet undervisningstimmar. Moderaterna vill därför att en utredning initieras för att säkerställa att alla gymnasieelever får den undervisningstid de har rätt till.

Gemensamt basår

Moderaterna vill utreda möjligheten att införa ett gemensamt första basår för alla studerande på gymnasiet, varefter eleverna får välja inriktning på studierna till det andra gymnasieåret. Detta skulle förhoppningsvis minska andelen felval och sena programbyten samt ge eleverna mer tid att komma in i gymnasiets studiegång och samtidigt reflektera över kommande yrkesval.

Särskild behörighet till högre studier

Moderaterna anser att samtliga gymnasieprogram ska ge särskild behörighet för studier på högskolenivå. Dock ska det gå att välja bort den särskilda behörigheten genom ett aktivt val.

Handlingsplan för särbegåvade och högpresterande elever

Att kunna ge tillräckligt med stöd gäller även särbegåvade och högpresterande elever som alltför ofta inte får en tillräckligt anpassad och utmanande undervisning. Dessa elever får många gånger inte samma stöd av läraren eftersom de ofta ses som självgående. Så ska det inte vara. Alla elever har rätt att nå så långt som möjligt. Alla kommuner ska ha handlingsplaner som säkerställer att särbegåvade och högpresterande elever ges förutsättningar att utvecklas vidare. Samtidigt bör försöksverksamheten med spetsutbildningar, som möjliggör för gymnasieelever att läsa högskolekurser, permanentas och byggas ut. Det är i detta sammanhang också viktigt att regeringen förtydligar att samtliga utbildningsparter ska ha ett ömsesidigt samverkansansvar för att möjliggöra detta.

Ordning och trygghet

Trygga elever lär sig mer. Därför ska det råda ordning och reda i skolan. Det är lärare, elever och föräldrars ansvar. Alla lärare, rektorer och elever ska känna sig trygga i skolan och arbetsro ska råda i klassrummen. Det betyder att skolan ska vara fri från stök, hot, våld, kränkningar och trakasserier. Tyvärr är kränkande behandling fortfarande ett stort problem. Ska skolan kunna skapa en trygg miljö utan hot, våld och kränkningar krävs ett genomgripande och systematiskt arbete. Det måste finnas rutiner för hur hot, våld och olika former av kränkningar ska hanteras.

Det är rektorn på en skola som har det yttersta ansvaret för att skolan är en trygg arbetsplats. Enligt skollagen kan en rektor i grundskolan fatta beslut om att stänga av en elev. I gymnasieskolan får rektorn endast besluta om att stänga av en elev med omedelbar verkan, och kan exempelvis inte besluta om avstängning dagen efter en ordningsstörning. Grundskolerektorer kan också fatta beslut om avstängning självständigt medan en rektor på gymnasiet kan fatta ett så kallat interimistiskt beslut. Det innebär att det måste fastställas av utbildningsnämnden.

Moderaterna anser att rektorer i gymnasieskolan bör ha samma befogenheter som rektorer i grundskolan när det kommer till att upprätthålla ordning och reda på skolan. Vi vill därför utöka rektorns befogenheter rörande avstängning av elever från gymnasieskolan, och denna möjlighet ska även utsträckas till rektorer på fristående gymnasieskolor.

Hot och våld mot lärare

Anmälningar om hot och våld mot lärare har ökat under senare tid. I en undersökning från Lärarnas Riksförbund uppger en fjärdedel av lärarna att de utsatts för hot, våld, sexuella trakasserier eller kränkningar inom sin yrkesutövning. Nästan fyra av tio lärare har dessutom blivit hotade med att bli anmälda av elever eller föräldrar. Det resulterar i att lärare drar sig för att tillrättavisa elever eller ingripa vid bråk av rädsla för att bli anmälda. Ett gemensamt vuxenansvar från både skola och föräldrar krävs för att få ordning på stökiga skolor och garantera en trygg arbetsplats för både lärare och elever. Moderaterna vill därför se över de delar av skollagen som rör trygghet och studiero i syfte att tydliggöra och stärka lärares rätt att ingripa vid en ordningssituation.

Det yttersta ansvaret för att skolan är en trygg arbetsplats för elever och personal vilar på rektor. Samtidigt är ansvaret för en trygg arbetsmiljö som präglas av studiero ett gemensamt ansvar som till lika stora delar vilar på skolans samtliga parter. Föräldrarnas ansvar är att se till att eleverna har rätt förutsättningar för kunskapsinhämtning i skolan genom att exempelvis främja god sömn, rörelse och studiemotivation. Väl i skolan måste varje elev också ta ansvar, inte bara för sin egen kunskapsinhämtning, utan också visa respekt för andra elevers förutsättningar till lärande. Därför menar Moderaterna att skollagen behöver förtydligas så att det framgår att även eleverna har ett ansvar för att arbetsmiljön i skolan präglas av trygghet och arbetsro.

Alla skolor ska ha ordningsregler som gör skolan till en lugn och trygg plats, men för att ytterligare öka tryggheten och arbetsro i skolan bör ordningsomdömen, som en skriftlig kommentar och en bilaga till terminsbetygen, införas i gymnasiet.

Arbete mot hot, våld och mobbning

Det är viktigt att allt arbete mot olika former av kränkningar i skolan är baserat på vetenskap och beprövade erfarenheter. Den brist på kunskap kring kränkande behandling som finns på många skolor behöver åtgärdas. Vi anser därför att Skolverket i samråd med Skolinspektionen, Brå och Folkhälsomyndigheten bör få i uppdrag att utarbeta en webbaserad pilotmodell, liknande Matematiklyftet, i syfte att kunna erbjuda ett digitalt kompetenslyft i frågor som rör att förebygga hot, våld och kränkande behandling i skolan. Det är viktigt att modellen, i likhet med andra insatser mot hot, våld och kränkningar, är evidensbaserad och utvecklas med stöd i aktuell forskning.

Skolverket bör också få ett uppdrag att göra en ny kvalitativ utvärdering av de program och metoder som effektivt förebygger och åtgärdar kränkningar och trakasserier, exempelvis Olweusprogrammet. Dagens skollag inte är tillräckligt tydlig när det gäller att det alltid är förövaren, och inte brottsoffret, som bör byta skola. Skollagen bör därför skärpas så att rektor har ansvar för att i vissa fall utan dröjsmål och med tvång kunna flytta en elev till en annan skolenhet under en längre tid än fyra veckor, utan att alla andra åtgärder har prövats.

En effektivare hantering av anmälningar

Parallellt behöver hanteringen av anmälningar förbättras. Huvudregeln ska vara att problem och händelser i första hand ska anmälas till, och utredas av, skolhuvudmannen. Först därefter bör det vara möjligt att gå vidare till nästa instans, exempelvis Skolinspektionen. Detta ställer krav på att skolhuvudmännen dels har en fungerande klagomålshantering och dels har rutiner för att snabbt hantera uppkomna situationer. Moderaterna anser att regeringen bör utreda hur detta kan säkerställas och återkomma med sådana lagförslag som säkerställer effektiva och rättssäkra anmälningsförfaranden och processer som minskar skolornas administration, främjar agerande av skolans professioner i ordningssituationer och säkerställer alla barn och elevers trygghet och studiero.

Förstärkt ägarprövning, tillsyn och kontroll av skolor

Moderaterna värnar friskolereformen som innebär att elever och deras föräldrar kan välja de skolor och undervisningsformer som passar dem bäst. Vi värnar valfriheten och en mångfald av utförare. Samtidigt måste friskolereformen skyddas från missbruk, exempelvis mot att aktörer med extrema politiska eller religiösa syften får inflytande över skolor i Sverige. Det krävs en förstärkt ägarprövning, tillsyn och kontroll för att stoppa skolor som främjar religiös och politisk extremism.

Förtydliga skolinspektionens uppdrag

Skolinspektionen var en viktig reform som alliansregeringen införde. Den innebär ett ökat statligt ansvarstagande genom statlig uppföljning av kvaliteten i alla skolor. Inspektionens uppdrag och genomförande av inspektion och uppföljning har förändrats över tid och mer fokus läggs nu på undervisningens kvalitet. Skolinspektionen har också fått fler sanktionsmöjligheter och har nu för första gången använt möjligheten till direkt ingripande på en skola. Den regelbundna tillsynen av alla gymnasieskolor är grunden i verksamheten men på senare år har mer fokus lagts på så kallade riktade granskningar som omfattar ett specifikt område och endast ett urval när det gäller gymnasieskolor. Denna typ av granskning är också viktig men får inte innebära att den regelbundna granskningen får stryka på foten. Det behövs därför en utvärdering av hur den regelbundna granskningen, frekvensen och uppföljningen av dessa granskningar ser ut.

Det behövs tydligare riktlinjer för hur ofta skolor ska genomgå den regelbundna granskningen, riktlinjerna, hur ofta en gymnasieskola inspekteras bör grunda sig på tidigare gjorda granskningar och gymnasieskolornas resultat. Statskontoret gjorde en myndighetsanalys av Skolinspektionen 2017 och där efterlyser man ett förtydligande av förväntningarna på skolinspektionen.

Utöver inspektioner och granskningar hanterar även Skolinspektionen anmälningar. Där behövs en ordentlig översyn när det gäller hur hantering av anmälningar från enskilda elever och föräldrar ska gå till och även hur barn- och elevombudet agerar i dessa fall. Moderaterna anser bland annat att det vore rimligt att en första anmälan/klagomål ska gå till huvudmannen.

Förändrade statsbidrag till skolan

Många skolhuvudmän står inför stora utmaningar i sina uppdrag. Staten har under många år försökt stötta huvudmännen i sitt arbete med hjälp av riktade statsbidrag – till exempel bidrag för hälsofrämjande arbete och för personalförstärkning i Skolbiblioteken. Riksrevisionen har granskat regeringens hantering av statsbidragen och är kritiska. Riksrevisionen konstaterar att den stora mängden statsbidrag leder till en ryckig styrning för gymnasieskolan. De menar att den stora mängden statsbidrag leder till en stor administrativ börda hos huvudmännen och att ansökning och redovisning av statsbidragen tar opropotionerligt mycket tid. Dessutom, vilket är mycket allvarligt, menar Riksrevisionen att statsbidragen i vissa riskerar påverka skolutvecklingen åt fel håll. Detta bekräftas också av Sveriges Kommuner och Landsting, SKL, vars beräkningar visar att statsbidragen från Utbildningsdepartementet sysselsätter ett tiotal administratörer i en medelstor kommun. Det är resurser som istället hade kunnat gå till att anställa fler lärare, stärka elevhälsan och höja kvaliteten i skolorna. Riksrevisionen har tidigare även konstaterat att den stora mängden statsbidrag splittrar och underminerar Skolverkets uppdrag. Dessutom spär den stora mängden nya statsbidrag på den snedfördelning som Riksrevisionen har visat är det största problemet med riktade statsbidrag. Små kommuner och huvudmän har inte de administrativa resurserna som krävs för att söka och administrera bidragen samtidigt som stora skolhuvudmän både har resurser och expertis för att hantera bidragen.

För små huvudmän innebär en stor mängd statsbidrag också en ökad sårbarhet eftersom det ofta ställs krav på att påbörja aktiviteter innan Skolverket lämnar ett slutgiltigt beslut om utbetalning. Moderaterna vill att skolor och huvudmän ska fokusera på arbetet med att öka elevernas kunskaper – det är inte acceptabelt att det arbetet blir lidande till följd av många krångliga statsbidrag. Moderaterna vill därför kraftigt minska dessa 80-talet statsbidrag till förmån för generella bidrag för gymnasieskolan.

Gymnasieskolans matchningsuppdrag behöver stärkas

Matchningen på den svenska arbetsmarknaden har varit ett problem under en längre tid och ingen regering har på allvar försökt lösa problemen. Det finns vissa trender som är särskilt oroande: Efterfrågan på lärare och vårdpersonal med högskoleutbildning växer snabbare än utbudet. Samtidigt finns det ett överskott på personer med högskoleutbildningar inriktade på humaniora, samhällsvetenskap, kommunikation, kultur och media. Det finns också ett växande underskott på personer med yrkesförberedande gymnasieutbildning. De yrkesprogram som framför allt har för få studenter i förhållande till arbetsmarknadens behov är vård och omsorg, fordon och transport, byggnad samt restaurang. Det finns därtill ett stort och växande överskott på personer med högst grundskoleutbildning, inte minst till följd av stor asylinvandring från länder där kort utbildning är det vanligaste.

Utbildningssystemet i Sverige präglas idag av en hög grad av valfrihet. Det är en viktig del av den svenska modellen och något som ska bevaras. Men valfrihet innebär inte att alla kan förväntas sig offentlig finansiering för att utbilda sig till vad som helst. Antalet utbildningsplatser behöver följa arbetsmarknadens behov i högre omfattning och när det uppstår konkurrens om platserna är det de som har bäst meriter som ska få platsen. Inom ramen för den generella tillståndsplikt som Moderaterna vill införa för samtliga gymnasieskolor ska Skolinspektionen beakta nationella och regionala behov av

kompetensförsörjning. De nationella programråden för gymnasial yrkesutbildning har en viktig roll att fylla i detta och det är viktigt att vi försöker att få fler att välja att läsa en yrkesutbildning.

Nationell studie- och karriärrådgivning för att underlätta rörlighet och matchning

Arbetstagares kunskap om arbetsmarknaden behöver öka. Och rörligheten mellan olika typer av yrken behöver underlättas. Mot bakgrund av kommande utmaningar med digital omställning av arbetsmarknaden och för att motverka risker med hög arbetslöshet, finns behov av ytterligare stöd till arbetsföras omställning på arbetsmarknaden.

I dag finns få möjligheter att få rådgivning om jobb och studier, framför allt för dem som har ett arbete. Studier visar också att även ungas utbildningsval i högre utsträckning behöver fattas utifrån arbetsmarknadens behov. Flera utredningar pekar på en bristande studie- och yrkesvägledning – såväl för den som ska välja till gymnasium som till högskola. Så även för denna grupp behöver kunskapen kring arbetsmarknadens behov bli större, exempelvis genom en nationell studie- och karriärrådgivning.

En nationell digital SYV-plattform

Behovet av förstärkt studie- och yrkesvägledning är stort inom både grundskolan och gymnasiet. På gymnasiet är vägledning särskilt viktig då eleverna ställs inför valet att gå in på arbetsmarknaden eller fortsätta inom högskolan, yrkeshögskolan eller vuxenutbildningen efter avlagd studentexamen. I första hand sköts studie- och yrkesvägledningen av skolan, men som ett komplement vill Moderaterna ta fram en nationell digital plattform dit gymnasiestudenter kan vända sig för frågor och vägledning.

Nationella branschgymnasieskolor

För att bättre matcha elever mot nischade yrkesområden där det råder brist på utbildad arbetskraft föreslås en utökad satsning på branschskolor. Det ger företag en möjlighet att i egen regi, eller tillsammans med en befintlig skola, utforma en yrkesutbildning utefter branschens kompetensbehov. Vidare finns det behov av att lärlingsutbildningen och den gymnasiala lärlingsanställningsformen utvecklas. Branschskolorna ska finnas på strategiskt utvalda platser i landet och fungera som kompetenscentrum där de bästa yrkeslärarna med den senaste utrustningen kan samlas. Samtidigt som branschskolor byggs ut är det viktigt att SYV-verksamheten förbättras för att elever ska kunna göra bättre och mer informerade gymnasieval samt bryta den negativa trenden vad gäller val till yrkesutbildningar.

Förbättra dimensioneringen av platserna på gymnasieskolan

Drygt 40 procent av alla elever på gymnasiet går på något av de högskoleförberedande programmen: samhällsvetenskaps-, naturvetenskaps- och ekonomiprogrammet. Det fjärde största programmet är språkintrödningsprogrammet, som samlar nyanlända elever utan tillräckliga kunskaper i svenska. Samtidigt finns en dokumenterad arbetskraftsbrist inom många yrkesområden, vilket späs på av att alltför få elever väljer ett

yrkesprogram. Det finns därför anledning att stärka styrningen av antalet platser på de olika gymnasieprogrammen.

Dimensioneringen av platser på yrkeshögskolan har på ett framgångsrikt sätt följt arbetsmarknadens behov. Det bör därför utredas om även dimensioneringen av platser på gymnasiet ska följa en liknande modell för att förbättra kompetensförsörjningen. Vidare finns det behov av att lärlingsutbildningen och den gymnasiala lärlingsanställningsformen utvecklas. Branschskolorna ska finnas på strategiskt utvalda platser i landet och fungera som kompetenscentrum där de bästa yrkeslärarna med den senaste utrustningen kan samlas. Samtidigt som branschskolor byggs ut är det viktigt att SYV-verksamheten förbättras för att elever ska kunna göra bättre och mer informerade gymnasieval samt bryta den negativa trenden vad gäller val till yrkesutbildningar.

Vi behöver också se över antagningssystemet för gymnasiet. Idag kan en kommunal skola som erbjuder ett visst utbud begränsa elever för att söka samma program på en skola i grannkommunen. Idag gäller frisök enbart för friskolor och systemet behöver lättas upp så att även kommuner tillåts erbjuda frisök.

Krafttag mot hedersrelaterat våld och förtryck

I Sverige ska varken kön, klass eller klan begränsa barn och ungdomars frihet. Det måste gälla oavsett den som är uppväxt här eller den som kommer från en annan kultur.

Senaste undersökningen som gjordes visar att 24 000 ungdomar i Sverige lever under hedersförtryck. Barn lever i familjer med snäva föreställningar om hur man bör leva och vara. Detta måste bekämpas med full kraft. Vi måste vara tydliga med att hedersrelaterat våld och förtryck aldrig kan accepteras.

Därför vill vi införa en särskild brottsrubricering för hedersbrott, och att hedersmotiv ska utgöra en försvårande omständighet när straff mäts ut. Vi bör även införa ett särskilt brott – olaga frihetsbegränsning – som förbjuder tvång och otillbörliga påtryckningar som syftar till att upprätthålla heder, för att därigenom motverka förekomsten av så kallade moralpoliser.

Vi måste även se över skolans jämställdhetsuppdrag och införa särskilda åtgärdsprogram för skolor som inte lever upp till kraven på jämställdhet och andra grundläggande demokratiska värderingar. Skollagen ska skärpas för att förbjuda könsuppdelade klasser. Undervisningen i sex och samlevnad ska förbättras och tydligt kopplas till skolans övergripande värdegrundsarbete för att fånga frågor om hedersrelaterat våld och förtryck.

Samhällsorientering för nyanlända elever

Att förstå det samhälle vi lever i är en förutsättning för alla att lyckas och komma till sin rätt. Det handlar om förståelse för de rättigheter, skyldigheter och möjligheter som gäller här, hur vi behandlar varandra och om individens ansvar för det samhälle som vi skapar gemensamt. Förståelsen för det svenska samhället är avgörande för barn och ungdomars förmåga att skapa sig en framtid här. Skolan är en viktig del av denna process. Där ges möjligheten att känna samhörighet med kompisar och klasskamrater, men också den så viktiga utbildningen och kunskapsinhämtningen som lägger grunden för resten av livet. Skolans arbete för att skapa förståelse för vad som gäller i Sverige måste stärkas. I dag ges samhällsorientering till nyanlända vuxna, men det är vår

mening att det även ska införas för alla nyanlända barn och unga genom införande av grundläggande samhällsinformation i skolan.

Könsuppdelad undervisning

De grundläggande demokratiska värderingar och de mänskliga rättigheter som är utgångspunkten för skolans värdegrund gäller alla skolor, oavsett huvudman eller inriktning på skolan. Skolans styrdokument och läroplaner är mycket tydliga med att skolan ska motverka traditionella könsmonster och att alla barn och elever ska ges möjlighet att utveckla förmågor och intressen utan begränsningar utifrån kön. Moderaterna värnar det fria skolvalet och den mångfald av skolor och inriktningar som föräldrar och elever har att välja emellan. Men det bygger på att alla skolor, oavsett huvudman, står upp för och följer den skollag och värdegrund som Sveriges riksdag har beslutat om.

Moderaterna är därför kritiska till den tolkning av skollagen som Skolinspektionen gör, vilket ger klartecken till att permanent dela upp flickor och pojkar i exempelvis idrottsundervisningen. Jämställdhet i skolan är en förutsättning för att alla barn ska kunna komma till sin rätt, oavsett kön.

Moderaterna vill därför se över och skärpa skollagen så att det inte råder några som helst tvivel om att huvudregeln i den svenska gymnasieskolan är att undervisningen inte ska vara könsuppdelad. Detta utesluter dock inte att det även i fortsättningen ska finnas möjlighet för skolor att göra tillfälliga och pedagogiskt motiverade gruppindelningar av eleverna.

Ett nytt brott, våld mot alarmerings- eller skolpersonal, ska införas

Moderaterna har tidigare föreslagit att våld mot tjänsteman bör bli en egen brottsrubricering där straffet ska vara minst sex månaders fängelse. I dag behandlas hot mot tjänsteman och våld mot tjänsteman i samma straffstadgande. Straffet för våld mot tjänsteman blir ofta cirka en månads fängelse. För att dömas för brottet våld mot tjänsteman krävs dock att det våld som utövats haft till syfte att tvinga tjänstemannen till eller hindra honom eller henne från en åtgärd i myndighetsutövningen eller för att hämnas för en sådan åtgärd.

Moderaterna har vidare lagt fram förslag som innebär att angrepp mot sjukhus- och ambulansvårdspersonal som normalt inte träffas av våld mot tjänsteman – på grund av kravet på myndighetsutövning – ska omfattas av ett nytt brott med en straffskala som motsvarar vad som gäller för våld mot tjänsteman, det vill säga som lägst fängelse i sex månader.

Precis som vad gäller sjukhuspersonal omfattas angrepp mot lärare och annan skolpersonal i många fall inte av våld mot tjänsteman eftersom angreppen i fråga inte kan knytas till någon form av myndighetsutövning från lärarens/skolpersonalens sida.

Enligt Moderaternas mening finns det anledning att se strängare på angrepp mot skolpersonal. Moderaterna anser därför att ett nytt brott som tar sikte på alla former av våldsamma angrepp mot lärare och annan skolpersonal ska införas. Straffskalan bör motsvara den som gäller för våld mot tjänsteman. För unga lagöverträdare blir dock i

regel reducerade straff och särskilda påföljder aktuella. Ett sådant nytt brott kan benämnas våld mot alarmerings- eller skolpersonal.

Brå ska genomföra en fördjupad kartläggning av brottsligheten i skolorna

Åren 2012–2016 nästan fördubblades anmälningarna till Arbetsmiljöverket om fysiskt våld i grund- och gymnasieskolan – från 230 till 425. Och ökningen har fortsatt under de senaste åren. Enligt Arbetsmiljöverket verkar trenden i skolan följa den allmänna utvecklingen när det gäller anmälningar om hot och våld i övriga arbetslivet. Brottsförebyggande rådet (Brå) presenterar återkommande rapporten Skolundersökningen om brott. Rapporten genomförs ungefär vart tredje år och senaste upplagan presenterades 2018. Undersökningen analyserar självdeklarerade uppgifter från elever i årskurs nio om deras utsatthet för brott samt delaktighet i brott och andra riskbeteenden.

Mer än hälften av alla elever anger att de under de tolv senaste månaderna utsatts för brott. Givet att skolan är elevernas arbetsplats är detta en helt oacceptabel verklighet och siffra. Det finns troligtvis få yrkesgrupper i arbetslivet som är i närheten av dessa siffror.

Det går inte att veta om det rör sig om en ökad benägenhet att anmäla eller om våldet har ökat. Därtill kommer att ca hälften av alla skolungdomar i 15-årsåldern uppger att de utsatts för brott – de allra flesta i skolmiljön, vilket framkommer i Brås rapport. Mot denna bakgrund finns det anledning att ge Brå i uppdrag att genomföra en både bredare och fördjupad kartläggning av brottsligheten i skolorna.

Insatser för att motverka frånvaro

En förutsättning för att elever ska lära sig i skolan är att de är närvarande. Dessvärre finns det i många skolor stora problem med både otillåten och problematisk frånvaro. Det behövs skärpta krav på skolor och huvudmän att följa upp och vidta åtgärder när elever har problematisk och otillåten frånvaro. Alla skolor ska ha en tydlig åtgärds-trappa med insatser från första timmens frånvaro för att så tidigt som möjligt åtgärda de problem som ligger bakom frånvaron och säkerställa att elever är på plats i klassrummet. Skolverket bör också få i uppdrag att ta fram en nationell handlingsplan mot problematisk och otillåten frånvaro samt att följa upp frånvaron på nationell nivå.

Ökade krav på samverkan för att möta den psykiska ohälsan

Trygga och välmående elever samt arbetsro i klassrummen är en förutsättning för att eleverna ska klara skolan med framgång. Därför är det oroande att den psykiska ohälsan bland ungdomar i högstadiet och gymnasiet ökar och framför allt drabbar unga kvinnor.

Att barn och unga får hjälp tidigt är avgörande för att minska risken att en problematik växer och blir än mer allvarlig. Skolans, elevhälsans, socialtjänstens och barn- och ungdomspsykiatrins (BUP) verksamhet behöver fokuseras mer utifrån elevernas behov så att eleverna snabbt får den hjälp som de behöver. Trots skollagens krav på förebyggande arbete mot psykisk ohälsa visar en undersökning av Sveriges Skolläkare att 80 procent av grundskolorna inte har något sådant program. Det behöver

därför ses över hur alla skolors förebyggande arbete mot den psykiska ohälsan kan stärkas och utgå från beprövade och vetenskapliga metoder.

Lagstiftningen måste även tydliggöra ansvarsfördelningen och öka kraven på samverkan mellan aktörerna. Det är också viktigt att följa det arbete som görs av många kommuner och landsting med att bygga upp en "första linje" så att barn och unga snabbare får vård och hjälp av rätt aktör. Det ska utvärderas så att enhetliga definitioner och riktlinjer kan arbetas fram. Det behöver också utredas hur digitala lösningar bättre kan fungera som komplement och som guide till vården. Samtidigt bör även dagens huvudmannaskap och ansvar för elevhälsan ses över.

Många unga lever idag en stor del av sina liv på nätet. Hjälp, stöd och behandling måste helt enkelt finnas där unga befinner sig. Inom kort startas ett projekt av SLL för att utveckla och utvärdera en metod för internetförmiddad kognitiv beteendeterapi för vuxna som är tänkt att kunna erbjudas på nationell nivå. Denna ambition bör även gälla barn och unga, och vi tycker att projektet bör breddas alternativt att liknande projekt bör sjasättas med fokus på barn och unga. En ökad samverkan mellan elevhälsan och andra aktörer som arbetar förebyggande och vårdande för barn och ungdomar är avgörande för att, i ett tidigare skede än idag, fånga upp och ge stöd och behandling till de unga som lider av exempelvis ångest och oro. Olika yrkeskategorier bör i högre utsträckning arbeta tillsammans för att skapa strukturer som underlättar ett tätare samarbete också med civilsamhället så som t.ex. idrottsföreningar och kultursektorn. Alla sätt som tätare kan binda samman och förenkla samarbetet kring elevhälsan med skolan och socialtjänsten, BUP och vården borde prövas. Barn- och familjecentraler kan vara en metod. Det som ofta krävs är tidig och snabb hjälp, vilket kan underlättas av ett djupare samarbete mellan olika yrkeskategorier. Trots flertalet skärpningar av skolans styrdokument är kränkningar, trakasserier, hot och våld fortfarande ett stort problem i den svenska skolan. I Pisas mätning från 2015 (senast gjorda på området) visar att var sjätte 15-åring utsätts för kränkningar och trakasserier flera gånger i månaden och Barn- och elevombudet samt Skolinspektionens statistik visar att anmälningarna om kränkande behandling ökar. I statistiken framkommer också att det i 62 procent av fallen kan konstateras brister i skolans arbete.

Alla som får veta att ett barn far illa är skyldiga att anmäla det till socialtjänsten. Det gäller även vid misstanke att barnet riskerar att fara illa. I skolan gäller skyldigheten rektorer, förskolechefer, pedagoger, elevhälsan och övrig skolpersonal – oavsett om verksamheten är offentlig eller enskild. Alla som jobbar i skolan måste ha kunskap om hur man ska gå tillväga om någon blir utsatt för kränkande behandling och det ska vara ett krav att alla skolor har program mot kränkningar och trakasserier.

Betygsättning av gymnasiearbete

Låt gymnasiearbetet betygsättas enligt samma skala som övriga ämnen. Dagens gymnasiearbete (tidigare projektarbetet) som elever genomför under det tredje året på gymnasiet är en obligatorisk kurs på 100 poäng. Moderaterna vill att gymnasiearbetet betygsätts enligt samma skala som övriga kurser i gymnasiet.

Alla skolor bör kunna erbjuda utbildning om företagande och företagares villkor

Ung Företagsamhet är en ideell och obunden utbildningsorganisation med syftet att tillsammans med skolan införa entreprenörskap och ett engagerat näringsliv i utbildningssystemet. Ung företagsamhet bidrar till att barn och unga får möjlighet att träna och utveckla sin kreativitet, företagsamhet och sitt entreprenörskap. Praktisk övning i entreprenörskap har många goda effekter. Det leder till att fler senare i livet startar företag, ökar kvaliteten på de startade företagen och bidrar till att kvinnor startar företag tidigare än genomsnittet. Därför bör alla skolor kunna erbjuda sina elever utbildning om företagande och företagares villkor, exempelvis genom UF-företagande eller annan anordnare. Särskilt viktigt är det att sådana kurser ges på gymnasiets yrkesprogram där många elever startar företag efter sina gymnasiestudier.

Obligatorisk totalförsvarsutbildning i gymnasieskolan

Begreppet och innebörden av allmän värnplikt har under lång tid varit självklar för den svenska befolkningen. Värnpliktskullarna har successivt sjunkit och den allmänna värnplikten avskaffades varefter kunskapen om allmän värnplikt avtog. Begrepp som civilförsvar och totalförsvar har också delvis fallit i glömska. Det här skedde under en tid då det säkerhetspolitiska läget var stabilt och tryggt för Sveriges vidkommande. Läget ser tyvärr sämre ut idag och den allmänna värnplikten har återupptagits. Dagens låga nivåer av värnpliktiga kommer successivt att öka. Den senaste tiden har media tagit upp fall där personer hamnat i domstol för att de inte infunnit sig till mönstring eller värnplikt. Skälet kan vara okunskap, och information till gymnasieelever bör ske eftersom kallelsen till mönstring kommer under gymnasietiden. Information från Försvarsmakten och dess olika delar är angeläget. Det kan inte enbart vila på Försvarsmaktens axlar att lära ut om totalförsvaret.

Idag saknas insikten om vad som förväntas av befolkningen i händelse av krig. Att införa totalförsvarsutbildning för våra skolelever är ett effektivt sätt att säkerställa kommande generationers beredskap. Därför bör det senast på höstterminen i årskurs 2 införas en obligatorisk utbildning i vad totalförsvaret innebär och gärna också komplettera detta tidigare i årskurserna.

Digitalisering i gymnasieskolan

Om vi vill att våra barn och unga både ska förberedas för det alltmer digitala samhället och dra nytta av de digitala verktygens möjligheter för kunskapsinläring i skolan börjar det arbetet med lärarna. Bra lärare är grunden för en god inläring, och de arbetsätt som de väljer liksom vilka kunskaper de besitter kommer att vara avgörande. Dagens lärarutbildning bör uppdateras så att blivande lärare behärskar digitala läroresurser och att tekniken kan integreras på ett naturligt sätt i undervisningen. Det handlar samtidigt inte bara om teknisk kunskap utan också om en ökad förståelse för hur samhället och demokratin kommer att fungera i en mer digitaliserad värld och om att behärska såväl pedagogiken, tekniken och ämneskunskapen i kombination. Det krävs även omfattande kompetenshöjande insatser för befintliga lärare och rektorer. Kursplaner och läroplaner i gymnasieskolan bör även kontinuerligt ses över för att säkerställa att elever får tillräckliga kunskaper kring den samhällsförändring som digitaliseringen innebär.

Digitaliseringen av skolan innebär även att vi kan förbättra arbetsmiljön för våra lärare. Många av de administrativa uppgifter som lärare utför kan förenklas genom användandet av digitala plattformar. Minskad administration underlättar för lärarna och innebär att de har mer tid för eleverna. Det är viktigt att de digitala verktygen utformas användarvänligt för att nyttan för lärarkåren ska bli så stor möjligt. Exempelvis bör inrapportering och uppföljning av olika slag ske så förenklat som möjligt och inte behöva matas in flera gånger i olika system. Direkt återkoppling till lärarna på elevernas arbete och resultat genom digitala läromedel gör det lätt att följa kunskapsutvecklingen och identifiera kunskapsluckor. Digitalisering av prov möjliggör snabb och i vissa fall automatisk rättning.

Det är inte bara inom högre utbildning som digitaliseringen bör vara prioriterad. Även på landets grund- och gymnasieskolor är datorer och modern teknik i dag ett viktigt inslag och komplement i undervisningen. Tyvärr skiljer sig förutsättningarna mellan landets skolor åt. Där vissa skolor är helt digitaliserade har andra skolor utmaningar med att få system att fungera och att tillgängliggöra digital infrastruktur, som en dator per elev, till alla elever. Moderaterna vill därför att staten tar ett särskilt ansvar vad gäller den digitala infrastrukturen och kartlägger hur behoven ser ut på skolor runt om i landet. Detta kan sedan användas som underlag för att peka på digitaliseringsklyftor och föreslå nödvändiga åtgärder.

Den nationella handlingsplanen för digitalisering av skolväsendet

I oktober 2017 antog regeringen en nationell strategi för digitalisering av skolväsendet. Ett syfte med strategin är att bidra till att utvecklingsarbete kan ske strategiskt, systematiskt och kostnadseffektivt inom hela skolväsendet och hos alla huvudmän. Strategin sträcker sig fram till och med år 2022. Den nationella handlingsplanen för hur digitalisering av skolväsendet ska genomföras överlämnades av Sveriges Kommuner och Regioner (SKR) den 18 mars 2019 till regeringen. Målet är att skapa förutsättningar för skolväsendets huvudmän att nå målen i den nationella digitaliseringsstrategin för skolväsendet. Den nationella handlingsplanen föreslår 18 initiativ på nationell nivå. Syftet är att stödja huvudmännen att nå målen i den nationella strategin för digitalisering i skolväsendet. Det handlar om att skapa förutsättningar för ett genomtänkt, effektivt och likvärdigt digitaliseringsarbete för samtliga huvudmän, utifrån olika behov. De flesta initiativen förutsätter beslut från regeringen om tydligare ansvarstagande och samordning. Tyvärr visar en uppföljning från 2019 att endast tre initiativ av 18 är genomförda. Moderaterna vill därför särskilt uppmärksamma vikten av att regeringen ser till att den nationella handlingsplanen för digitaliseringen av skolväsendet kan genomföras.

Kristina Axén Olin (M)

Lars Püss (M)

Marie-Louise Hänel Sandström (M)

Noria Manouchi (M)